

Inskrift (enl. Frigeliuss):

- - + **sun**i + **risti** **runir** | **ti**u V N
1 5 10 15 20

... *Sóni* reist *rúnar* ...

... Sune ristade runorna ...

Till läsningen: Före 3–6 **sun**i stå två tecken, av vilka det sista kan vara **i**. Runan 5 **n** har, liksom 14 **n** bst endast till höger. 10 **t** har två bistavar, 17 **t** endast en. **s**-runorna ha normal form. Tecknen 17–22 stå mellan de två fabeldjuren. Efter 17–18 **ti** följa två **u**-liknande tecken, av vilka det första är vänt bak och fram samt, på något avstånd därifrån, versalerna V N. Vad dessa betyda är ovisst.

3–6 **sun**i är mansnamnet *Sóni*, tämligen sällsynt i runinskrifterna. Se Sm 39.

159. Åby gamla kyrka.

Litteratur: L 1290. J. Rhezelius: F c 5 (hs i KB) s. 158; J. Bureus: F a 6 s. 264, F a 5 s. 266 (hsr i KB); B. Helmfrid: Kalmar läns runinskrifter (ATA) s. 43, i Kalmar läns fornminnesförenings medd. 1937 s. 136.

Äldre avbildning: Rhezelius: teckning 1634 i F c 5, kopia i J. G. Liljegrens Fullständig Bautil (ATA) 4.

Runstenen är nu försvunnen.

Den låg enligt Rhezelius vid altaret i Åby gamla kyrka: «Wid altaret där prästen plägar stå är sten al fornött». Kyrkan revs 1774.

Stenens mått voro enligt Rhezelius: höjd »13½ qtr» (= 199 cm), största bredd »4½ qtr» (= 64 cm), minsta bredd »3¼ qtr» (= 48 cm).

Inskrift (enl. Rhezelius):

ak - - - - - **s** - - - - - **an** - - - - - **sin**
1 5 10 15

... *sinn*.

... *sin*.

Till läsningen: 2 **k** har bst på vänster sida. Runan kan också uppfattas som ett skadat **m**. Det enda ord man kan identifiera är 14–16 **sin**.

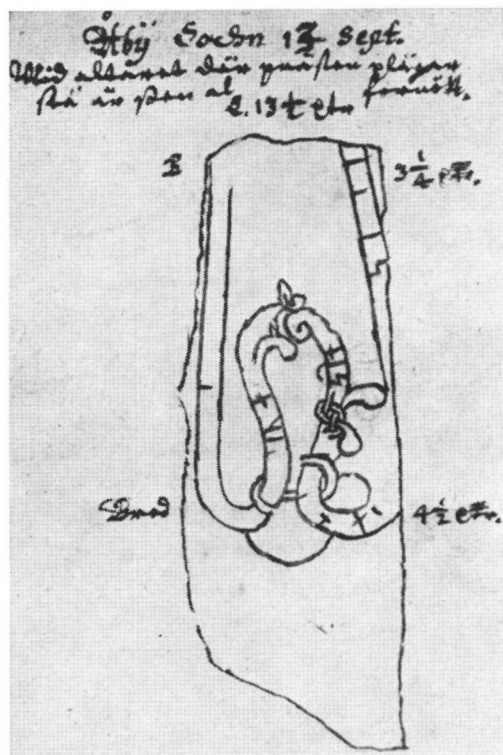

Fig. 106. Sm 159. Åby gamla kyrka. Efter teckning av Rhezelius.

160. Kalmar. Slottet.

Pl. 99.

Litteratur: B. Helmfrid: Kalmar läns runinskrifter (ATA) s. 53, i Kalmar läns fornminnesförenings medd. 1937 s. 136.

Äldre avbildningar: Helmfrid: fotos i Kalmar läns runinskrifter pl. 11 fig. 1–2, ett av dem återgivet i a a 1937 s. 139, tre fotos (ATA).